

Arrest

nr. 320 197 van 17 januari 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 25 juli 2024.

Gezien de aanvullende nota's van verzoeker van 31 juli 2024 en 31 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u Tadzjiek van origine. U bent afkomstig uit het dorp Zaimani, gelegen in het district Jalrez, in de provincie Maidan Wardak.

Op 03.01.1400 (volgens de Afghaanse kalender, stemt in de westerse kalender overeen met 23 maart 2021) begon u met uw opleiding aan de militaire academie in Kabul. U studeerde er tot de volledige machtsverovering van de taliban. In totaal volgde u ongeveer vier en een halve maand les aan de academie. Gedurende deze periode verbleef u in de militaire basis. U ging wekelijks een dag op verlof naar uw

schoonfamilie in Kabul. Uw paternale neef S.F.Z. volgde eveneens les aan de militaire academie. Uw neef ging ongeveer anderhalve maand voor de volledige machtsovername naar Z.. Tijdens dit bezoek werd hij doodgeschoten door de taliban. Uw vader ontving een dreigbrief van de taliban na het overlijden van uw neef. De taliban zouden u, net zoals uw neef, vermoorden.

U verliet Afghanistan op 18 of 19 augustus 2021 via Nimruz. Vanuit Nimruz reisde u via Pakistan, Iran en Turkije tot in Griekenland. In Iran vernam u van uw familie dat de taliban twee of drie keer waren langsgeslagen na hun machtsovername. Ze vroegen waar u was. Op 11 januari 2022 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Via gezinshereniging reisde u vanuit Griekenland legaal naar België. U kwam aan in België op 31 augustus 2022 en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 1 september 2022.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: de elektronische identiteitskaart van uw vrouw (kopie); foto's van uw huwelijk (kopieën); een identiteitsdocument in het kader van uw militaire opleiding (origineel); foto's van u in uniform (kopieën); een dreigbrief (kopie); documenten in verband met uw reis van Griekenland naar België (kopieën); medische documenten opgesteld in België (kopieën); de Belgische identiteitsdocumenten van uw zus, uw schoonbroer en uw grootmoeder (kopieën); uw werkcontract in België (kopie).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u in het verleden kleine medische ingrepen onderging. Op basis van de documenten is er echter geen sprake van bijzondere procedurele noden. Bovendien verklaarde u uitdrukkelijk dat er geen medische problematieken zijn waarmee rekening dient te worden gehouden gedurende uw procedure (notities persoonlijk onderhoud [hierna CGVS], p. 3). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas op basis van onderstaande elementen.

Ten eerste kon u niet aannemelijk maken dat u aan de militaire academie hebt gestudeerd:

1. Uw verklaringen over het opleidingscentrum waren zeer oppervlakkig. Het is opvallend dat u niet spontaan kon vertellen over het opleidingscentrum waar u langer dan vier maanden studeerde en verbleef (CGVS, p. 8). Uw verklaringen bleven op de oppervlakte wanneer u werd gevraagd om uitleg te geven over de gebouwen in de militaire basis. Volgens u was het een 'hele grote basis met heel veel kamers en gebouwen'. Uw beschrijving kwam niet verder dan dit omdat u niet naar andere afdelingen mocht gaan (CGVS, p. 8, 9 en 12). Deze uitleg kan niet overtuigen. U diende dagelijks in de ochtend en namiddag te marcheren op een groot plein (CGVS, p. 8). Dat u vanop het plein niets zag over de structuur binnenin de militaire basis kan niet worden gevolgd. Dat u niet kon aangeven hoeveel gebouwen of blokken er in de basis waren doet vermoeden dat u er nooit bent geweest (CGVS, p. 13). Dat u niet kon aangeven welke kandak er in de basis was gestationeerd kan evenmin worden gevolgd (CGVS, p. 12). In dit verband dient te worden benadrukt dat u blijkbaar wel contact mocht opnemen met de bewakers aan de ingang van de basis. Dat u met hen ongestoord foto's kon nemen maar nooit meer informatie bekwam over de andere afdelingen binnenin de basis en strikt in uw eigen afdeling diende te blijven kan niet worden gevolgd.

2. Uw verklaringen over de locatie van de militaire basis en academie konden evenmin overtuigen. U gaf aan dat de militaire academie in Dashte Barchi lag, in de vijfde wijk in Kabul (CGVS, p. 5). Meer informatie over de ligging en omgeving kon u echter niet geven. U studeerde namelijk binnen in de academie en kreeg niet de toelating om naar buiten te gaan (CGVS, p. 11 en 12). Deze uitleg kan allermindst overtuigen. Gezien u wekelijks op verlof ging naar uw schoonfamilie in Koti Sagi mag redelijkerwijs worden verwacht dat u spontaan en gedetailleerd de weg van de militaire academie naar Koti Sagi kan beschrijven. Het gegeven dat u minderjarig was toen u Afghanistan verliet, kan uw oppervlakkige kennis niet verschonen.

3. U had geen enkel idee wat u te wachten stond na de opleiding. Volgens u werden alle rekruten verdeeld over compagnieën. Deze verdeling werd pas gemaakt na de 12de klas (CGVS, p. 9). Het is echter vreemd dat u als rekrut amper iets kon zeggen over de opbouw en structuur van het Ministerie van Defensie. Als rekrut zou u voor het Ministerie van Defensie werken: voor het leger of voor de andere diensten van het ministerie. Wanneer u echter werd gevraagd voor welke diensten de rekruten nog konden werken, kon u enkel de speciale eenheden benoemen (CGVS, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat u tijdens de vier maanden niet werd onderwezen over de structuur en verschillende diensten van het Ministerie van Defensie. Bovendien was ook uw kennis van het leger beperkt. Zo kon u de verschillende rangen niet benoemen (CGVS, p. 17).

4. Uw verklaringen over de taliban hun machtsovername op 15 augustus konden niet overtuigen. Wanneer u werd gevraagd om te vertellen over de machtsovername zei u enkel dat jullie werd opgedragen de academie en de basis te verlaten. U kleepte zich om en liet al uw spullen achter. Wanneer u meermaals werd gevraagd om meer te vertellen over hoe u deze ingrijpende gebeurtenis beleefde kwam u steeds niet verder dan te verklaren dat jullie werden opgedragen te vertrekken (CGVS, p. 5 en 6). Dergelijke stereotype verklaringen kunnen niet overtuigen. Dit temeer u volgens uw verklaringen helemaal niet op de hoogte was van de taliban hun oprukken richting Kabul. Deze informatie werd niet met u gedeeld. Volgens uw verklaringen werd enkel informatie gedeeld die jullie kon motiveren (CGVS, p. 7). Dit gegeven op zich is reeds ongeloofwaardig. Er kan worden verwacht dat u wel degelijk op de hoogte was of werd gebracht over de veiligheidssituatie in Afghanistan. U ging wekelijks op verlof naar uw schoonfamilie. Dat er over het oprukken van de taliban niet werd gesproken kan niet worden gevolgd. Het gegeven dat de taliban district na district, provincie na provincie innamen, waren ingrijpende gebeurtenissen. Dat u hierover niets vernam tot 15 augustus is allerm minst geloofwaardig.

5. De foto's die u neerlegde van uzelf en de bewakers kunnen niet overtuigen. Dat u zonder problemen foto's kon nemen met de bewakingsagenten aan de hoofdingang van de militaire basis kan niet worden gevolgd. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u geen vertrouwensband met hen had, u kent hun namen niet en zat slechts twee keer met hen samen (CGVS, p. 22 en 23). Dat deze mannen het zomaar toelieten dat u foto's met hen nam is niet aannemelijk. In dit verband dient ook te worden opgemerkt dat u geen andere foto's neerlegt ter ondersteuning van uw opleiding aan de militaire academie. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Documenten hebben bijgevolg enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Bijgevolg kunnen de foto's van u in uniform en de identiteitskaart in het kader van uw opleiding de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.

Verder kan het CGVS geen geloof hechten aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en uw vrees voor vervolging bij terugkeer op basis van onderstaande elementen:

1. Het is ongeloofwaardig dat de taliban een dreigbrief schreven. Door u een brief te schrijven waarin ze hun intenties met u kenbaar maakten saboteerden ze hun eigen plannen. Door zo transparant te zijn over hun intenties verhinderden ze net dat u ook naar het dorp zou terugkeren. Volgens uw verklaringen verwezen de taliban in hun brief naar het feit dat ze uw neef vermoordden. In hun brief schreven de taliban echter niets over uw neef (CGVS, p. 19). Het gegeven dat u de inhoud van de brief niet correct kon weergeven haalt de geloofwaardigheid ervan verder onderuit. Bovendien schreven de taliban in hun brief dat u reeds meermaals werd gevraagd om uw job te verlaten. Volgens uw verklaringen had u voor de brief nog nooit eerder dreigingen ontvangen (CGVS, p. 20). Wanneer hiermee geconfronteerd verklaarde u dat uw vader u hierover niets heeft gezegd (CGVS, p. 21). Het is allerm minst geloofwaardig dat uw vader de eisen van de taliban zou achterhouden. Door dergelijke informatie achter te houden kon u namelijk uw veiligheidssituatie niet naar behoren inschatten en bijgevolg uzelf in gevaar brengen.

2. Het is ongeloofwaardig dat uw paternale neef naar het dorp terugkeerde en door de taliban werd doodgeschoten. Vooreerst kon u geen enkel bewijs neerleggen die uw verklaringen staven (CGVS, p. 18). Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie blauwe map, document 3) dat de taliban de macht overnamen in het district Jalrez op 21 mei 2021. Volgens uw verklaringen keerde uw paternale neef terug naar het dorp Zaimani (gelegen in Jalrez) ongeveer anderhalve maand voor de machtsovername in Kabul (CGVS, p. 15 en 16). Dat uw neef naar het dorp ging terwijl de taliban er reeds aan de macht waren is allerm minst geloofwaardig. Volgens u was uw neef niet op de hoogte van het gevaar. Jullie families brachten jullie hierover niet op de hoogte zodat jullie niet zouden stoppen met studeren (CGVS, p. 18). Hier kan geen geloof aan worden gehecht. Er kan namelijk worden verwacht dat uw familie jullie hierover informeerden om jullie te beschermen. Door dergelijke informatie achter te houden brachten ze jullie net meer in gevaar. Bovendien kan worden aangenomen dat u of uw neef via andere wegen, bijvoorbeeld medeleerlingen, nieuwskanalen of sociale media, informatie bekam over de veiligheidssituatie in uw herkomstregio.

3. Uw vrees bij terugkeer wordt onderuit gehaald door het gegeven dat uw familieleden nog steeds in het dorp Zaimani wonen. Volgens uw verklaringen kwamen de taliban na uw vertrek uit Afghanistan twee of drie keer langs. Ze vroegen naar u en gingen nadien weer weg (CGVS, p. 20 en 21). Dat de taliban geen verdere stappen ondernamen tegen uw familie is opmerkelijk. In hun dreigbrief hadden ze niet enkel u bedreigd maar ook uw familie. Ze verwezen naar uw familie als 'pro infidel'. In verband met de bezoeken van de taliban na uw vertrek uit Afghanistan dient eveneens te worden opgemerkt dat u hierover niets zei bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit mag verbazen gezien u over de bezoeken werd geïnformeerd toen u in Iran was

(CGVS, p. 20). Sterker nog, bij de DVZ verklaarde u sinds uw vertrek geen bedreigingen te hebben ontvangen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.).

4. Uw vrees bij terugkeer wordt bijkomstig onderuit gehaald daar u geen interesse toonde in de verdere evolutie van uw persoonlijke problemen. U weet niet of de taliban nog langskwamen nadat u Iran verliet. Uit uw verklaringen blijkt dat u hiernaar niet heeft gevraagd. U was namelijk reeds uit het land vertrokken en u vond het niet meer belangrijk (CGVS, p. 20 en 21). Dat u dergelijke informatie niet belangrijk acht, haalt de ernst van uw voorgehouden vrees volledig onderuit.

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De elektronische identiteitskaart van uw vrouw; de foto's van uw huwelijk; de medische documenten; de Belgische identiteitsdocumenten van uw familieleden en de documenten in verband met uw beroepsactiviteiten in België hebben geen relevantie bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

De vaststelling dat in hoofde van uw maternale oom K.R. (O.V. *) en uw grootmoeder D.J.R. (O.V. *) de vluchtelingenstatus werd toegekend, en dit omwille van persoonlijke elementen eigen aan hun verzoeken, volstaat niet om ook in uw hoofde te beslissen tot toekenning van internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen maar bent hier geenszins in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat er geen link is tussen enerzijds de redenen die aan de basis lagen voor het vertrek van uw maternale oom en uw grootmoeder en uw verzoek om internationale bescherming anderzijds (CGVS, p. 4 en 14).

Dat voorts uw schoonbroer M.T.F. (O.V. *) subsidiaire bescherming werd toegekend, kan ook geen ander licht werpen op voorgaande daar de Commissaris-generaal zich bij het nemen van de beslissing steunt op informatie aangaande de actuele situatie, i.c. de situatie zoals deze zich voordoet op het moment dat een beslissing wordt genomen. Elk verzoek dient op zijn eigen individuele merites en intrinsieke waarde te worden beoordeeld.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan

Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede

waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien

van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. In Afghanistan ging u tot de negende klas naar school. Aan het eind van het jaar 1399 (volgens de Afghaanse kalender, stemt in de westerse kalender overeen met februari of maart 2021) stopte u met naar school gaan (CGVS, p. 4). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van ongeveer anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Bovendien heeft u ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban (CGVS, p. 25).

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

2.1. Op 25 juli 2024 heeft de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;

- EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023
- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 2 februari 2024;

2.2. Op 31 juli 2024 heeft verzoeker, overeenkomstig dezelfde bepaling, een aanvullende nota overgemaakt waarmee hij de volgende stukken neerlegt:

"-Integratiebewijzen van verzoeker"

2.3. Op 1 augustus 2024 heeft verzoeker, overeenkomstig dezelfde bepaling, een tweede aanvullende nota overgemaakt waarmee hij de volgende stukken neerlegt:

"1. Integratiebewijzen van verzoeker"

2. Artikelen ivm personen die verwesterd zijn en daarom vervolgd werden in Afghanistan".

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert.”

Verzoeker betoogt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vreest vermoord te worden door de taliban omdat hij een opleiding volgde aan de militaire academie in Kabul.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing vooreerst uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel als student aan de militaire academie.

Over de motieven weergegeven onder de punten 1 en 2 van de bestreden beslissing betoogt verzoeker het volgende:

“Verzoeker wenst hier te antwoorden, verwijzend naar volgend Richtlijn: UKBA, Asylum Instructions, Considering Asylum claims and Assessing Credibility, February 2012, p. 15:

“Decisions makers must be aware of and take into account the profile of the applicant. This is relevant both in assessing the level of knowledge they can reasonably be expected to have and the effect other factors such as age, gender, social background and underlying medical or psychological factor will have on the applicant's ability to recall certain facts. For example, the more active the applicant claimed to be in a political party, the greater the expectation that they would be able to provide more detailed information. Any explanation given should then be acknowledged and considered in the overall assessment of internal credibility.”

Verzoeker wenst te verwijzen naar het feit dat hij op zeer jonge leeftijd Afghanistan verlaten heeft, alsook de lange tijdsduur sinds de gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, alsook de traumatische ervaringen onderweg naar België. Het CGVS houdt hier geen enkele rekening mee.”

Verzoeker overtuigt niet. Van iemand die wordt bevraagd over de concrete omstandigheden in en de locatie van het opleidingscentrum waar hij langer dan vier maanden zou hebben verbleven -en dit zowel via concrete vragen als via de uitnodiging om alles te vertellen wat hij weet over het centrum (NPO, p 8) mag in alle redelijkheid en zelfs rekening houdend met het feit dat hij minderjarig was, meer informatie worden verwacht dan de vaagheden en oppervlakkigheden die verzoeker etaleerde tijdens zijn persoonlijk onderhoud. De verwerende partij kan dus worden bijgetreden waar zij stelt dat verzoekers jonge leeftijd deze niet meer dan oppervlakkige kennis over wat onmiskenbaar een kernelement is van het vluchtrelaas, niet kan vergoelijken. Waar verzoeker wijst op de lange tijdsduur sinds de gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, overtuigt hij evenmin, nu zijn verblijf gedurende maanden in het centrum hem indrukken en kennis over de omstandigheden aldaar moet hebben opgeleverd die veel verder gaat dan de algemeenheden die hij kon

overbrengen. Verzoekers verwijzing naar “traumatische ervaringen onderweg naar België” waarmee rekening zou moeten worden gehouden, kan de Raad alleen maar vaststellen dat hij geen begin van bewijs bijbrengt dat erop zou kunnen wijzen dat hij geheugenproblemen heeft, en dat hij dat ook nooit heeft aangegeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Met betrekking tot de motieven weergegeven onder de punten 3 en 4 van de bestreden beslissing inzake verzoekers beweerde profiel als rekrut, betoogt verzoeker het volgende:

“Verzoeker wenst evenwel te benadrukken dat er niet mag verwacht worden dat hij zich hier tot in detail over kan herinneren na zoveel jaren. Uit informatie (zie: <https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>) blijkt inderdaad: ‘Memories consist of people’s experiences of events; they are not a record of the events themselves. The content of a memory reflects the individual’s conscious and unconscious experience of an event, and this can change with each recall. Autobiographical memory is a bringing together of a construction at the time of remembering, of the knowledge of a person’s life, for example, schools, occupations, friends, travel, achievements or failures, and experienced events.’ (vrije vertaling: ‘Herinneringen bestaan uit de ervaringen van mensen met gebeurtenissen; ze zijn geen verslag van de gebeurtenissen zelf. De inhoud van een herinnering weerspiegelt de bewuste en onbewuste ervaring van een gebeurtenis door het individu, en dit kan bij elke herinnering veranderen. Autobiografisch geheugen is het samenbrengen van een constructie op het moment van herinneren, van de kennis van iemands leven, bijvoorbeeld scholen, beroepen, vrienden, reizen, prestaties of mislukkingen, en ervaren gebeurtenissen.’)”

De Raad stelt evenwel vast dat de door verzoeker geviseerde motieven geen betrekking hebben op details, maar op essentiële elementen betreffende het profiel dat hij zich heeft toegemeten. Samen met de verwerende partij is de Raad van oordeel dat verzoekers gebrekkige kennis over het leger en de structuur en de diensten van het ministerie van Defensie terwijl hij gedurende maanden zou zijn opgeleid aan de militaire academie niet aannemelijk is en dat hij precies vanuit die positie in alle redelijkheid kan worden verondersteld ingelicht te zijn over de veiligheidssituatie in Afghanistan en het oprukken van de taliban. Dat hij hierover niets zou hebben vernomen -noch in de academie zelf, noch tijdens zijn wekelijkse bezoeken aan de schoonfamilie- tot op het moment van de machtsovername is dan ook volstrekt ongeloofwaardig. Evenzeer is het niet aannemelijk dat verzoeker over de ingrijpende gebeurtenis die de machtsovername moet zijn geweest op 15 augustus – zeker nu hij werd opgedragen om de academie en de basis te verlaten- niet verder kwam dan wat stereotiepe verklaringen.

De verwerende partij heeft onder punt 5 van de motivering nog vastgesteld dat en om welke reden de foto's van verzoeker in uniform en zijn identiteitskaart in het kader van zijn opleiding de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn profiel niet kunnen herstellen.

De Raad stelt vast dat, in strijd met wat verzoeker meent te kunnen voorhouden, de stukken die hij heeft neergelegd wel degelijk werden betrokken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas. Verzoekers kritiek mist verder iedere concretisering en is niet van aard de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing over de beoordeling van de stukken te ontkrachten. Aangezien deze beoordeling pertinent is en gesteund is op de stukken van het administratief dossier, wordt ze door de Raad bijgetreden.

De motieven van de bestreden beslissing inzake het ongeloofwaardige profiel van verzoeker hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas, zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier, en zijn niet weerlegd door verzoeker, zodat ze door de Raad worden bijgetreden.

De verwerende partij heeft verder nog geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten.

Met betrekking tot de motieven inzake het ongeloofwaardig bevinden van verzoekers verklaringen over de dreigbrief onder punt 1 en de terugkeer van zijn neef naar het dorp waar de taliban al aan de macht waren onder punt 2, stelt verzoeker het volgende:

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij zich niet alles exact kan herinneren. Verzoeker wenst hierbij te wijzen op de lange tijdsduur sinds de gebeurtenissen plaatsgevonden hebben. Uit informatie waar verzoeker over beschikt (<https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>), blijkt inderdaad als volgt:

‘Applicants are required to recall relevant past and present facts to substantiate their application. To do so, they are reliant on their memory. It is incumbent on decision-makers to have realistic expectations of what an applicant should know and remember. It has been suggested that some decision-makers may have unreasonable expectations about what applicants should be able to remember.’

A wealth of research in the field of psychology reveals that there is a wide – ranging variability in a person's ability to record, retain, and retrieve memories. Some people appear to recall memories more easily than others. Indeed, many people struggle to recall facts and memories of past events. Moreover, psychological research has consistently shown that memories of even the most important, traumatic, or recent life events can be difficult to retrieve and recall with any accuracy. Inconsistency, loss of detail, and gaps in recall are a natural phenomenon of the way a person records, stores, and retrieves memories.'

(vrije vertaling : Verzoekers moeten zich relevante feiten uit het verleden en het heden herinneren om hun aanvraag te onderbouwen. Om dit te doen, zijn ze afhankelijk van hun geheugen. Het is de taak van beslissingnemers om realistische verwachtingen te hebben van wat een asielzoeker moet weten en onthouden. Er is gesuggereerd dat sommige beslissingnemers onredelijke verwachtingen hebben over wat verzoekers zich zouden moeten kunnen herinneren.

Uit een schat aan onderzoek op het gebied van de psychologie blijkt dat er een grote variabiliteit bestaat in het vermogen van een persoon om herinneringen vast te leggen, vast te houden en terug te halen. Sommige mensen lijken gemakkelijker herinneringen op te halen dan anderen. Veel mensen hebben moeite met het oproepen van feiten en herinneringen aan gebeurtenissen uit het verleden. Bovendien heeft psychologisch onderzoek consequent aangetoond dat herinneringen aan zelfs de belangrijkste, traumatische of recente levensgebeurtenissen moeilijk kunnen zijn om met enige nauwkeurigheid terug te halen en op te roepen. Inconsistentie, verlies van details en hiaten in de herinnering zijn een natuurlijk verschijnsel van de manier waarop iemand herinneringen vastlegt, opslaat en terughaald.)"

De Raad kan ter zake alleen maar vaststellen dat ook hier verzoeker zich vergenoegt met een uiteenzetting die hij op geen enkele manier in verband brengt met de motieven die hij viseert, laat staan dat hij daarmee een concrete verklaring kan geven voor de verschillende onaannemelijkheden die werden vastgesteld, met name dat (i) het ongeloofwaardig is dat de taliban een dreigbrief zouden schrijven en door hun transparantie hun eigen plannen om hem te vermoorden zouden saboteren, (ii) verzoekers verklaringen over de inhoud van de dreigbrief niet stroken met de inhoud ervan, (iii) het niet geloofwaardig is dat verzoekers vader de eisen van de taliban zou achterhouden omdat hij hem daarmee in gevaar zou brengen, (iv) verzoeker geen enkel bewijs neerlegde van de moord door de taliban op zijn naar het dorp teruggekeerde neef, (v) het niet geloofwaardig is dat deze neef terugkeerde terwijl de taliban er reeds aan de macht waren luidens de informatie in het administratief dossier en (vi) geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring dat zijn neef niet op de hoogte was of werd gebracht van het gevaar.

De verwerende partij stelt verder in de bestreden beslissing nog vast, met betrekking tot de situatie nadat verzoeker Afghanistan was ontvlucht, dat hij de bezoeken van de taliban aan zijn familie niet had vermeld bij de dienst Vreemdelingenzaken, dat het opmerkelijk is dat de taliban hierbuiten geen verdere acties ondernamen en de familie nog steeds in hetzelfde dorp woont, en dat verzoeker geen interesse toonde in de verdere evolutie van zijn persoonlijke problemen en aangaf dat hij dergelijke informatie niet belangrijk acht.

Verzoeker repliceert hierop dat het voor hem vaak moeilijk is om contact te hebben met zijn familie in Afghanistan omwille van de slechte verbinding, en dat zijn familieleden niet openlijk over de problemen durven vertellen. Deze verklaring valt echter niet te rijmen met verzoekers uitdrukkelijke verklaring dat hij na zijn vertrek uit Iran niet heeft nagevraagd of de taliban nog waren langs geweest omdat het voor hem niet belangrijk was (NPO, p 20-21). Het gebrek aan interesse in de evolutie, niet alleen van verzoekers persoonlijke problemen maar ook die van zijn familie, haalt, zoals de verwerende partij terecht stelt, de ernst van zijn voorgehouden vrees volledig onderuit.

Uit wat voorafgaat, en samen genomen met de vaststelling dat verzoeker de pertinente motieven over de niet relevant geachte documenten en over de toekenning van de internationale beschermingsstatus aan enkele familieleden ongemoeid laat, kan besloten worden dat de motieven van de bestreden beslissing onverminderd overeind blijven en dat samen met de verwerende partij moet worden geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas. Er is komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt nog te vrezen bij een terugkeer naar Afghanistan te zullen worden vervolgd omwille van zijn "verwestering". Hij verwijst hierbij naar landeninformatie uit 2016 tot 2020, naar onvolledige schermafbbeeldingen en voegt een aantal "integratiebewijzen" bij zijn aanvullende nota's.

In de bestreden beslissing wordt op gemotiveerde wijze gesteld dat niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen een risico loopt om te worden beschouwd als verwesterd en om die reden te worden vervolgd.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt aangereikt blijkt inderdaad heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. De onvolledige schermafbeeldingen waarin melding wordt gemaakt van de moord op een man door onbekenden en de arrestatie van twee mannen door de taliban doch zonder dat daarbij een link met (gepercipieerde) verwestering blijkt of enige link met verzoeker, doen daaraan geen afbreuk.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent de vermeende vervolging door de taliban, kan verzoeker zich hier niet op beroepen en blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn.

De verwerende partij heeft in de voormelde context in de bestreden beslissing omstandig gemotiveerd dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. In het bijzonder wordt het volgende gesteld:

“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. In Afghanistan ging u tot de negende klas naar school. Aan het eind van het jaar 1399 (volgens de Afghaanse kalender, stemt in de westerse kalender overeen met februari of maart 2021) stopte u met naar school gaan (CGVS, p. 4). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van ongeveer anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Bovendien heeft u ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban (CGVS, p. 25).

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse

waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.”

Verzoeker brengt een arbeidsovereenkomst bij, een aantal aanbevelingsbrieven waarin hij wordt omschreven als een intelligente, leergierige, vriendelijke en behulpzame man die de Engelse, de Nederlandse en de Franse taal reeds veel beter beheerst dan mensen in een vergelijkbare situatie en die steeds zorgt voor een fijne ontvangst in de kruidenierswinkel waar hij werkt, en foto's van zijn werkzaamheden in de winkel en met vrienden en beelden van zijn aanwezigheid op een dansfeest.

Op de vraag, ter terechtzitting, wat hij hiermee wenst aan te tonen betoogt verzoeker dat hij de beelden heeft gepost op social media en dat de taliban ze dus op het spoor kan komen. Over de dame die op de foto's is te zien stelt hij dat hij haar heeft leren kennen tijdens zijn verblijf in Griekenland, dat zij daar 1,5 jaar samen zijn geweest en dat zij niet in België verblijft maar dat zij zal komen.

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat de beelden werden gepost op social media, laat staan dat de taliban ze inmiddels in het vizier zou hebben gekregen en dat verzoeker om die reden een gegronde vervolgingsvrees heeft. In zoverre verzoeker alludeert op het feit dat hij een relatie heeft (gehad) met de Italiaanse vrouw die hij in Griekenland zou hebben leren kennen en die hem zou komen vervoegen in België, stelt de Raad vast dat de foto's geen blijk geven van een romantische relatie tussen beiden en dat verzoeker geen enkel ander element voorlegt waaruit dat zou kunnen worden afgeleid. Verder moet erop worden gewezen dat uit het feit dat verzoeker zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf niet kan worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, en al evenmin dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat het standpunt van de verwerende partij in een ander daglicht zou moeten worden gesteld. Het blijft dan ook onverminderd overeind.

De Raad besluit dat door verzoeker, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaanvragen en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van zijn profiel en/of zijn verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofd gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofd van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen niet aannemelijk

heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Verzoeker stelt op algemene wijze dat uit rapporten blijkt dat er in Afghanistan sprake is van dodelijk geweld, van willekeurige arrestaties, van illegale detentie, van slechte gevangenisomstandigheden, van een gebrekkige gezondheidszorg en van een strikte interpretatie van de sharia, maar toont hiermee niet aan dat hij zelf een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder moet worden gesteld dat niet blijkt waarom verzoeker meent dat het standpunt dat werd ingenomen door de VN mensenrechtencommissaris, Michelle Bachelet, omtrent de problemen in Pansjir, de situatie van de vrouw en van etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en haar verwijzing naar de humanitaire crisis in dat land in casu dienstig zijn. Verzoeker is niet afkomstig uit Pansjir en heeft zich in de loop van de procedure nooit beroepen op zijn etnische origine als grond voor internationale bescherming. Verder kan uit de beschikbare landeninformatie en de EU AA "Country Guidance" niet blijken dat personen van Tadzjiekse origine enkel omwille van hun etnie vervolging riskeren maar dat voornamelijk personen van deze etnie die ervan verdacht worden banden te hebben met de NFR vervolging riskeren. Dit is actueel de voornaamste verzetsbeweging in Afghanistan, die vooral strijdt tegen de taliban in Pansjir en de omliggende gebieden in het Noorden, inclusief delen van de provincies Baghlan, Parwan en Kapisa (Algemeen Ambtsbericht, p. 37). Verzoeker is afkomstig uit de provincie Maidan Wardak en heeft verder geen gewag gemaakt van enige band met de NFR noch dat hij op enige wijze hiermee zou zijn geassocieerd in het verleden of dat dit het geval zou zijn in geval van terugkeer. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker louter omwille van het gegeven dat hij tot de Tadzjiekse etnie behoort, een gegronde vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verder wordt niet aangetoond dat de beoordeling in de bestreden beslissing dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is.

Opdat, ten slotte, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De geactualiseerde informatie waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 25 juli 2024 doet daar niet anders over denken.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 en in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024. Verzoeker toont niet aan dat er onvoldoende inlichtingen zijn om de nodige risico-inschatting te maken en brengt geen actuele informatie bij die erop zou wijzen dat de vaststellingen van de verwerende partij niet langer steun vinden in de meest recente informatie omtrent de situatie in Afghanistan, ook niet nadat hij in kennis werd gesteld van de aanvullende nota van de verwerende partij.

Verzoeker verklaart afkomstig uit de provincie Maidan Wardak. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

4. Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet loopt.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vijftientig door:

A. WIJNANTS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS